

5. november 2017

Åbent brev til retsudvalget

v/Bodil Philip, fhv. fængselsinspektør og næstformand for den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsete

I disse uger drøftes Kriminalforsorgens flerårsaftale.

Justitsministeren taler om behovet for et sikkert og trygt miljø og behov for en modernisering.

Ser man samlet på kriminalforsorgen, er kriminalforsorgen løbende blevet moderniseret i takt med fremkomst af ny viden godt støttet af bevillinger givet i forbindelse med de sidste mange års flerårsaftaler. En udvikling store grupper af indsatte har glæde af, og som har givet gode arbejdsdage for personalet.

Desværre har en lille gruppe indsatte medført, at Folketinget og Justitsministeren har fundet det nødvendigt at indføre mere kontrol i fængslerne, uden at kriminalforsorgen er blevet tilført mere personale. Meget godt relations arbejde på afdelingerne, hvor personalet kunne påvirke de indsatte i positiv retning, er i dag erstattet af kontrolopgaver. Her skal f.eks. nævnes mange standardvisitationer for at hindre mobiltelefoner i institutionerne.

Der er ikke tvivl om, at bandemedlemmer gør arbejdet vanskeligt, og at her findes noget af forklaringen på den stigning i vold og trusler mod personalet, som er set på det seneste. Det er dog ikke hele forklaringen.

En undersøgelse fra 2014 viser, at 83% af de indsatte på Vestre fængsel havde en psykisk lidelse som depression eller personlighedsforstyrrelse. I den situation er behovet for kontakt til personalet særligt stort. Der er brug for tilstrækkeligt personale, og der er brug for relevant uddannet personale. Her skal peges på behov for viden hos personalet om behandling af psykisk sårbare mennesker i en presset situation. Viden om konflikters opståen og løbende træning i konfliktnedtrappingsredskaber. Behov for supervision af personalet og behov for etablering af professionelt fagligt ledede fora i fængslerne, hvor personalet kan drøfte forskellige måder at håndtere problemstillinger på.

Det er ikke nok at samle bandemedlemmer på særlige afdelinger uden tilbud, indtil de selv ønsker at træde ud af deres bandemedlemskab. Der skal også gøres noget for de mange, der ikke har bandetilknnytning og som har behov for hjælp, og det kan kun gøres, hvis personalet er sammen med de indsatte.

Den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsete skal derfor pege på, at der i takt med at der kommer nye og vanskelige opgaver til, sikres et tilstrækkeligt og relevant uddannet personale uden at der skæres i de tilbud, som der med udgangspunkt i forskning over årene er opbygget mhp at begrænse risikoen for, at de dømte begår ny kriminalitet.

Med venlig hilsen

Bodil Philip